

[Tyrol]

Hr. Ivar Hansen, der var ordfører, sagde dengang:

»Nu er der, har jeg forstået, indgået overenskomst for den virksomhed med SiD« – som han har omtalt i indlægget – »Jeg har lagt mærke til, hvad direktøren på virksomheden har udtalt til Kolding Folkeblad den 7. maj – jeg citerer:

»Der var ikke tale om frie forhandlinger. Jeg var pisket til at skrive under, selv om jeg ikke var enig i det, der står i overenskomsten.

Teoretisk kunne SiD have forlangt, lige hvad de havde lyst til, og vi var tvunget til at skrive under, hvis vi ville undgå, at virksomheden lukkede om 14 dage.«

Det er situationen, og det er selvfølgelig uacceptabelt.«

Dette sagde hr. Ivar Hansen dengang, og dermed udtrykker han selvfølgelig også lige præcis, hvad det her drejer sig om. Det drejer sig om at forfølge mulighederne for, at de faglige organisationer kan vinde styrke til at gennemtvinge nogle ordnede arbejdsforhold på forskellige virksomheder, og det har man altså helt klart udtrykt ved denne behandling her i folketinget.

Det har også af andre været klart fremført, at det er det, det drejer sig om. Det har selvfølgelig været fremført af en repræsentant for kristeligt folkeparti, der sagde den 13. november 1980, Folketingstidende 1980–81, sp. 2130:

»Hvis man gennem organisationstvung, ved boykot, chikaner og personlig forfølgelse tvinger mennesker bort både fra arbejdsplads og fra virksomhed og hus og hjem, ja, så mener vi sandelig, det er på høje tid, at man får set på disse problemer.«

Man fortegner simpelt hen problemerne. Man fortegner simpelt hen, hvad dette drejer sig om, og man er simpelt hen kun ude efter at få gjort indhug i de aktionsmuligheder, der er fra fagbevægelsens side, ligesom man har set det, når det drejer sig om fysiske blokader og adgangen til at offentliggøre navne på skruebrækkere. Det er simpelt hen ren klassepolitik, og det er svært at se på, at der bliver ført ren klassepolitik fra socialdemokratiets side. Det er svært at se på, at man kun kan dække sig ind under, om det nu er i strid med EF-regler eller andre internationale retlige bestemmelser, at man i det hele taget laver juridisk spilfægteri på dette fremfor

klart at markere, hvor det er, man står, og hvad man vil bruge sin styrke til i fagbevægelsen i tilfælde af en vedtagelse.

Formanden:

Det skulle nu igen være muligt at ringe til afstemning, men vi kan faktisk kun konstatere det ved at foretage en prøve, og jeg tager derfor en prøve. De medlemmer, der ikke – hvis man kan bruge det udtryk – ønsker at komme i salen i utide, er herved advaret.

Hans Jørgen Jensen (S):

Det var jo dejligt, at klokken kunne ringe; så kommer der mange i salen.

Jeg vil sige til det, der er blevet sagt her i dag, at jeg havde egentlig forventet, at den store del af debatten ville komme under punkt 15 på dagsordenen og ikke her, fordi spørgsmålet vel egentlig var afklaret. Derfor kan jeg sige, at jeg egentlig ikke i første omgang følte nogen trang til at gå herop og forlænge debatten om dette forslags afvisning, som der ville blive tale om.

Men jeg synes nok, det er værd, sådan som debatten har udviklet sig, at konstatere visse ting, nemlig at debatten fra at have været ført om et forslag om, at man ensidigt skulle vedtage en lovgivning, der forhindrede eksklusivaftaler på de faglige områder, efterhånden har udviklet sig til at blive en debat, som vedrører eksklusivbestemmelser i bred almindelighed. Jeg synes nok, man har lov til at sige, at det er fremgået af bemærkningerne, specielt fra justitsministeren, at når det drejer sig om vikarforeninger, når det drejer sig om indkøbs- og salgsforeninger, når det drejer sig om landøkonomiske konsulentvirksomheder, når det drejer sig om statstilskud til småskovforeninger, når det drejer sig om fiskerikonsulenter og mange andre ting, har man gennem år, ja, årtier, haft eksklusivbestemmelser, der bl. a. inden for landbrugsområdet har været langt mere vidtrækkende, end man overhovedet har kendt dem inden for de faglige områder. Derfor vil jeg gerne sige, at det er da dejligt, at *det* er blevet klarlagt, men vi har fra socialdemokratiets side den principielle holdning, at der ikke bør ændres ved disse eksklusivbestemmelser, heller ikke når det drejer sig om landbrugets foreninger på de områder, og derfor har vi klart og tydeligt sagt, at det heller ikke bør